

Mikel Porrás Larrínaga

L.H. 2. zikloa

"Ton inurri indartsua"

TON INURRI INDARTSUA

Gernika inguruan inuritegi bat zegoen, eta bertan Ton inuria bizi zen. Tom Munduko inuririk indartsuena zen baina ez zitzaion lan egitea gustatzen. Horregatik egun batean joan egin zen, Ibil eta ibili Gernikako elizara heldu zen. Neka - meka eginda zegoenez atsedena hartzen geratu zen, elizako atearen aurrean. Hala ere batean aladea elizatik irteeraren zaldia Tom zapaldu zuen. Baina Tomek inuririk orke zuenez hanka gelditzea lortu zuen. Aladea harriztuak bere hankara begira jarri zen.

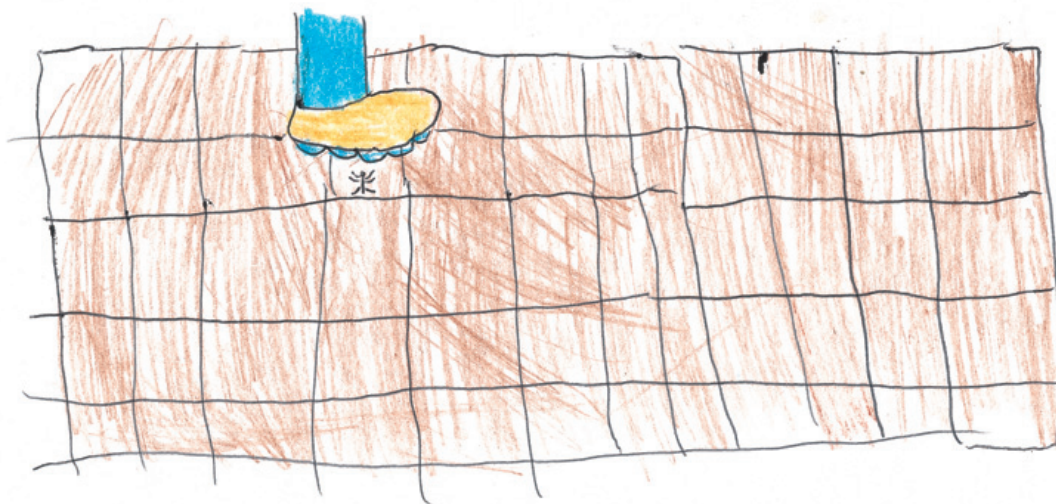
- Kontut! Begiratu non zapalduen duzun! -
esan zuen Tomek.

Aladeak orduan hanka kendu eta Tom bere eskutik jarri zuen. Aladeak parkamena erkatu zion eta bere atzera berramatu zuen eta hizeketan paratu zuten orratzalde orra. Apurka - apurka eragutuz joan ziren eta lagun handiak bilakatu ziren. Aladeak

Orduan, kompañia jotzen zuen herrikoek ze ordu den jakin dezaten. Baina egun batean kompañia soka apurtu egiten zen.

- Ai ai ai! Nola jakingo dute herrikoek ze ordu den? -
eson zuen alabesk arduratuta. Orduan ~~kompañia~~ ideia bikain bat bururatu zitzaion. Eleizako ornategi gora arzapalada batean kompañia berrera ego zuen. Bere indar gutxiarekin ukabilkada bat eman zion eta bon, bon, kompañia jotzen. Kompañia pentzatu zuen bere lana kompañia jotzea izango zela. Arko gutxiarekin eta portik bizi zen

Mikel Perros Larrinaga

Elisabeth Rodríguez
Guijarro

L.H. 2. zikloa
"Atenea zaldihegalaria"

Bazen behin, landa batean biri zen zaldi bat. Behorra zen eta Atenea deitzen zuten. Egum eurtu batean, landako belar berde gorro-gorria jaten zehilala hauxe pentsatu zuen:

- Hesi hori zabalik dagoenez, txango bat egitera joango naiz, ea aterperen bat bilatzen dudam, blai-blai eginda nago eta!

Pentsatu zuen moduan, egun zuen eta han zihocan, Kaleetatik zehar trotan, jaun eta jabe zelarik. Kaleetako jendea, harrituta zegoen. Ia-ia denek zaldia trotan ikustean, Korrika hari ziren eta atean desagertu ziren.

Atenea, pentsakor zegoen bitartean, aihualk, zaratalk
entzun zituen:

- Lagundudududu... meseder!

Hori entzutean, hegok zabaldu eta hegaz joan zen,
hegaz egiten ere bazelien eta! Leku horretara heldu
zenean, etxe bat sutan aurrkitu zuen. Bertalokelk, laguntza
behar zuten ume bat askatzele. Ateneak, lagundu
egin zien. Eta Jon umea, askatu egin zuen.

Ondoren, Atenea, zerutik hegaz joan zen. Denak, aho
zabalik geratu ziren eta denek batera hauxe esan
zuten:

- Eskerririk askoooo... zalditxo!

- Agur - agurrer ...

Atenea, porarren zegoen umea askatu zuelako. Eta ez

zitazioan axola aterperik ez edukitzea eman zuen
laguntasunak garrantzi handiagoa zuelan eta!
Handik egun batruterara, Ateneak beste zaldi bat
eragutu zuen, tomas deitzen zena. Elkar eragutu
ondoren, maitemindu egin ziren. Zaldi Kumeak izan
zireten eta biak hegalaririk zirenez, Kumeak ere,
hegar eginen zuten.

Xabat Orúe Llóna

L.H. 2. zikloa

"Gaitatzko gizontxo"

GAILETAZKO GIZONTXOA

Bazen behin bakarrik bizi ziren aitona - amonak.
Egun baten amonari gaitatzko gizontxo
egitea bururatu zitzaion, eta hortan ari zen:

- Irina, arraultza eta esnearekin egin zion
gorputza; begiak bi pikurekin, sudurra intxaur
batekin eta ahoa mermeladarekin egin zion.
Labean sartu eta zain gelditu zen, handik
denbora batera gizontxo egozita
zegoelakoan labeko atea ireki zuen; ireki
zueneko han joan zen gizontxo. Amona
bere atzean harrapatu nahian korrika. Horrela
doala behi batekin topo egin zuen eta esan zion:

- Zauke pizka bat eta berrehala jango zaitut.
gizontxoak:

Bai zera!, ni zu baino bizkorragoa naiz
erantzun eta korrika ihes egin zuen.
Korrika zihala erreka bat topatu zuen eta erin
izan zuenez zeharkatu; bertan zegoen
azeriari laguntza eskatu zion. Azeriak burutik
oinetara begiratu zion; eta pentxatu zuen:

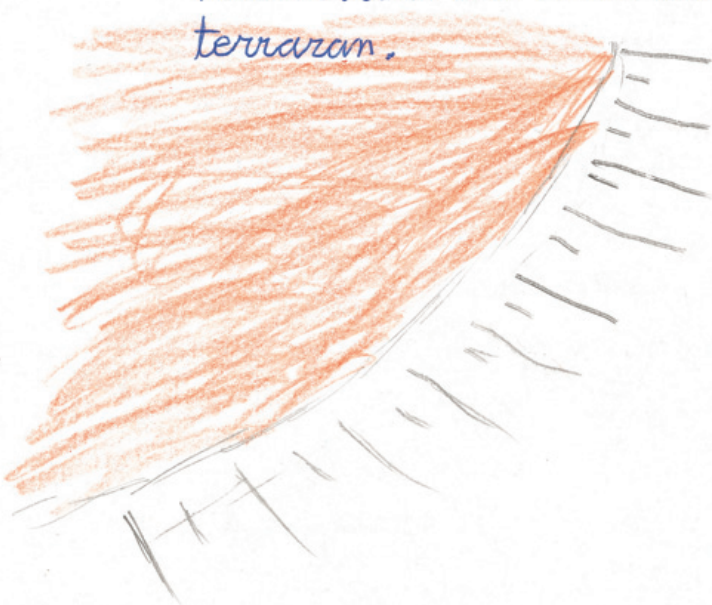
- "Oso janari gozoa zara um um"! Baina bestelako
itxura egin zuen eta esan zion

- Laguntuko dizut, heldu nire buruanari.
Hala egin zuen gizontxoak, eta orduan azeriak esan
zion:

- Hemen ibaiak jakona da, jardu nire bizkarrean...
Handik puzka batera berriro:

- Aretumazara! igo neure muturreira.

Gizontxoak, azeriaren muturreira igo
zenerako, honek ahoa zabaldi eta RAUL
irentzi zuen, eta gure gaitetazko gizontxoak
ezin iran zuen azeriaren - gandiñ ihes egin.
Eta hala bada edo ez bada sar dadila
kalabazan eta irten dadila seberreko
terraran.

Julen Villanil Bustinza

L.H. 2. zikloa

"Karlos eta bere ikusmina"

Matematika, arte eta futbola gustatzen zaizkit

Karlos eta bere ikusmina

Bazen behin, Karlos izeneko mutilo bat. 9 urte zituen, eta oso arharrak eta oso trakeak zen. Bere ilearen kolorea erdi rubia zen eta begiak urdin argiak. Metro bat inguruko altuera zuen eta argalak zen. Bere osmona Ratonjito Perez harropatzea zen. Trihia zenetik hortz bat josten zitzaien beharrezko hortza almiratza azpian ipintzen zuten, eta hurrengo egunean operaria arazkitzen zuten horren ordez. Baina bederatzi urte egin zutenetik aurrera, ez zuten operariak arazkitzen lagina ipina arren. Pentsetan zuten Ratonjito Perez harropatzea. Horrela linterna batekin ibarotzen zion Ratonjito Perez aite atzean. Karlosi ez zitzaien etortzen Ratonjito Perez, ez zelako lohartzen. Egun batean, gelan lo hartu zen eta ondereñoa liburuarekin jo zuten buruan. Esan zion amak trakea eta gabaz egiten direla. Karlosek erantzun zion

burzeziela ez zela existitzen. Baina ilusioa ez zuelez galdu nahis
ohituta honetan jarraitu nahi zuen betirako.

Igor Díez
Eiguren eta Borja
Magunagoikoetxea
Eguiarte

L.H. 2. zikloa
"Ran-ran kotxea"

RAN-RAN KOTXEA

Bazen behin Kotxe zahar bat "Ran-Ran" deitzen zena.

Autoaren jabeak Patxiri saldu zion, Patxiki asko erabiltzen zuen
Kotxea.

Halako batean Ran-Ran hitz egiten hasi zen; Kontur ibiltzeko
eson zion eta larregi ez erabiltzeko piera batzuri txarto zuen
delako. Baina jabeak jaramonik ez zion egiten eta txatartegian
utzi zuen.

Markako Kotxe berri bat erosi zuen, eta Ran-Ran oso triste
geratu zen.

Denbora luzea egon zen txatartegian, bakar-bakarrik.

Egun batean mutil gorte bat kateak iKustera joan zen eta
Ran-Raneki bere aukeratu zuela pertsona zuen baina ez; beste
bat iran zen bere gustukoa.

Ran-Ran gixajoa negarret, tristuraz beterik zegoen.

Urte bat igaro ondoren beste mutiko bat heldu zen kateategira
eta Ran-Raneki esan zion:

-Eraman nardatu zurekin! Hemen oso triste bait nago!

Mutikoak pena harturiki garaje batera konpontzera era-
man zuen.

Gure Ran-Ran oso dotore kote berri bat berabake jarri zu-
ten.

Biak laguneri moduan elkarrekin toki gustietan ibiltzen
ziren.

Lastetiketatik ere irabazteak ziren. Beti haien artean maitasun
na eta elkartasuna zegoelako.

